

Samling af Afgørelser

Sag C-329/15

**ENEA S.A.
mod
Prezes Urzędu Regulacji Energetyki**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy)

»Præjudiciel forelæggelse – statsstøtte – begrebet »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler« – pligt for et kapitalselskab i energisektoren, som er fuldt ud ejet af staten, til at købe energi, der er produceret i forbindelse med samtidig varmeproduktion«

Sammendrag – Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. september 2017

1. *Statsstøtte – begreb – ydelse af fordele, som kan tilregnes staten – overførsel af statsmidler foreligger ikke – ingen betydning – forrang for kriteriet offentlig kontrol i forhold til en sådan fordel*

(Art. 107, stk. 1, TEUF)

2. *Statsstøtte – begreb – støtte hidrørende fra statsmidler – ordning med en forpligtelse til at købe elektrisk energi produceret ved kraftvarmeproduktion – købsforpligtelse, der påhviler såvel private som offentlige virksomheder – finansiering ved hjælp af deres egne midler – ikke omfattet*

(Art. 107, stk. 1, TEUF)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 17 og 20-25)

2. Artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at en national foranstaltning såsom den i hovedsagen omhandlede, som pålægger såvel private som offentlige virksomheder en forpligtelse til at købe elektrisk energi produceret ved kraftvarmeproduktion, ikke udgør en statslig foranstaltning eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler.

Det fremgår således af de oplysninger, som Domstolen råder over, at el-leverandørerne under visse omstændigheder erhvervede elektrisk energi produceret ved kraftvarmeproduktion til en pris, der lå over prisen ved salget til slutbrugerne, hvilket førte til en meromkostning for disse el-leverandører.

Da der ikke foreligger en fuldstændig overvæltning af en sådan meromkostning på slutbrugeren, en finansiering ved et obligatorisk bidrag, der pålægges af medlemsstaten, eller en ordning med fuld kompensation (jf. i denne retning dom af 17.7.2008, Essent Netwerk Noord m.fl., C-206/06, EU:C:2008:413, og af 19.12.2013, Association Vent De Colère! m.fl., C-262/12, EU:C:2013:851), må det

i lighed med det af generaladvokaten i punkt 86 i forslaget til afgørelse anførte lægges til grund, at forsyningsselskaberne ikke var udpeget af staten til at administrere statsmidler, men finansierede den købsforpligtelse, der påhvilede dem, ved hjælp af deres egne midler.

Hvad angår det argument, som Enea og Kommissionen har fremført, om, at opfyldelsen af denne købsforpligtelse hovedsageligt påhvilede offentlige virksomheder undergivet privatretlig lovgivning, hvorfor det kan lægges til grund, at den pågældende forpligtelse blev finansieret med statsmidler, bemærkes, at midler fra offentlige virksomheder kan anses for statsmidler, såfremt staten er i stand til gennem udøvelse af en dominerende indflydelse at træffe bestemmelse om anvendelsen for at finansiere fordele for andre virksomheder (jf. i denne retning dom af 16.5.2002, Frankrig mod Kommissionen, C-482/99, EU:C:2002:294, præmis 38).

Som anført af generaladvokaten i punkt 91, 94-96 og 100 i forslaget til afgørelse gør den omstændighed alene, at staten ejede hovedparten af kapitalen i en del af de virksomheder, der var omfattet af købsforpligtelsen, det imidlertid ikke muligt i hovedsagen deraf at slutte, at der foreligger en dominerende indflydelse, som gør det muligt at træffe bestemmelse om anvendelsen af disse virksomheders midler som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i foregående præmis.

Det synes nemlig at forholde sig således, at købsforpligtelsen fandt anvendelse på el-leverandører, uanset om deres kapital hovedsageligt var ejet af staten eller af private operatører.

Endvidere og i modsætning til det af Kommissionen hævdede gør det forhold, at foranstaltningen skal tilregnes den berørte medlemsstat som konstateret i denne doms præmis 22, det ikke muligt at slutte, at der foreligger en dominerende indflydelse fra denne stats side i forhold til en virksomhed, hvori den ejer aktiemajoriteten som omhandlet i dom af 16. maj 2002, Frankrig mod Kommissionen (C-482/99, EU:C:2002:294, præmis 38 og 39). Der kan ikke udledes noget i denne henseende for så vidt angår statens ageren i sin egenskab af hovedaktionær i en virksomhed i forhold til et indgreb i denne i sin egenskab af lovgiver.

(jf. præmis 29-33, 35 og 37 samt domskonkl.)